

EUROPESE CENTRALE BANK

BANKENTOEZICHT

Ontwerpgids inzake de beoordeling van vergunningaanvragen – Deel 2

Beoordeling van kapitaal en
programma van werkzaamheden

BANKENTOEZICHT

September 2018

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUJSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHL'AD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKENAUF SICHT

Inhoudsopgave

1	Voorwoord	2
2	Juridisch kader	3
3	Beoordeling van vergunningaanvragen	4
3.1	Kapitaal	4
3.2	Programma van werkzaamheden en organisatiestructuur	11

1 Voorwoord

Op 23 maart 2018 heeft de ECB haar Gids inzake de beoordeling van vergunningaanvragen¹ gepubliceerd (hierna te noemen "Gids" of "Gids inzake vergunningverlening"). In de Gids worden de algemene beginselen voor vergunningverlening met betrekking tot de reikwijdte van het vergunningvereiste en de beoordeling van vergunningaanvragen beschreven.

Dit Deel 2 wordt beschouwd als een integraal onderdeel van de Gids inzake vergunningverlening en bevat een specifieke leidraad voor de verwachtingen die de ECB als toezichthouder heeft ten aanzien van het kapitaal dat vereist is voor een bank met een nieuwe vergunning en het voor die bank vereiste programma van werkzaamheden.² De Gids en dit Deel 2 dienen derhalve als één document te worden gelezen.³

Als zodanig gelden de algemene beginselen voor vergunningverlening en de reikwijdte van de vergunningvereisten die op de Gids van toepassing zijn ook voor dit Deel 2.

Wat betreft de eerder gepubliceerde Gids inzake vergunningverlening is het doel van dit Deel 2 om de transparantie voor potentiële aanvragers te vergroten en hun meer inzicht te bieden in de procedure en de criteria die de ECB hanteert bij de beoordeling van vergunningaanvragen. Met deze transparantie wordt tevens beoogd het aanvraagproces eenvoudiger te maken. De Gids inzake vergunningverlening is niet juridisch bindend, maar vormt een praktisch instrument ter ondersteuning van aanvragers en alle bij de vergunningverleningsprocedure betrokken entiteiten met het oog op een soepele en effectieve procedure en beoordeling.

¹ [Gidsen inzake de beoordeling van vergunningaanvragen voor banken en fintechkredietinstellingen.](#)

² Deze leidraad komt overeen met paragraaf 5.1 over kapitaal en paragraaf 5.2 over het programma van werkzaamheden van de Gids inzake vergunningverlening.

³ Daarom is dit Deel 2 van de gids eveneens van toepassing op vergunningaanvragen van fintechentiteiten.

2 Juridisch kader

Dit Deel 2 van de Gids valt onder hetzelfde juridisch kader als dat van paragraaf 2 van de Gids. De artikelen van de GTM-verordening,⁴ de GTM-kaderverordening⁵ en de CRD IV⁶ die in de Gids worden genoemd, zijn ook van toepassing op dit Deel 2.

Voorts wordt in dit Deel 2 beleid beschreven dat de ECB samen met de nationale bevoegde autoriteiten (NBA's) heeft ontwikkeld met betrekking tot werkwijzen en procedures binnen het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme (Single Supervisory Mechanism – SSM). Dit deel berust op het eindverslag over de ontwerpen van technische reguleringsnormen op grond van artikel 8, lid 2, van de CRD IV en de ontwerpen van technische uitvoeringsnormen op grond van artikel 8, lid 3, van de CRD IV (EBA/RTS/2017/08 en EBA/ITS/2017/05), die door de Europese Bankautoriteit (EBA) zijn ontwikkeld en voor de ECB bindend worden zodra de Europese Commissie deze conform de artikelen 10 tot en met 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 heeft vastgesteld.

⁴ Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (PB L 287 van 29.10.2013, blz. 63).

⁵ Verordening (EU) nr. 468/2014 van de Europese Centrale Bank van 16 april 2014 tot vaststelling van een kader voor samenwerking binnen het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme tussen de Europese Centrale Bank en nationale bevoegde autoriteiten en met nationale aangewezen autoriteiten (GTM-kaderverordening) (ECB/2014/17) (PB L 141 van 14.5.2014, blz. 1).

⁶ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

3 Beoordeling van vergunningaanvragen

3.1 Kapitaal⁷

Als onderdeel van de beoordeling van vergunningaanvragen houden de toezichthouders de omvang, de oorsprong en de samenstelling van het kapitaal van de aanvragende kredietinstelling⁸ kritisch tegen het licht. De toezichthouders beoordelen de kapitaalbehoeften voor alle aanvragen, ongeacht of het een initiële vergunning, een vergunning in de context van een fusie of verwerving, een aanvraag voor overbruggingsbanken of een uitbreiding van de reikwijdte van een bestaande vergunning betreft. Bij de beoordeling van de kapitaalbehoeften wordt gekeken naar de situatie op het moment dat vergunningverlening wordt overwogen en naar de verwachte kapitaalbehoeften gedurende een bepaalde periode.

Er zijn verschillen waargenomen tussen de werkwijzen die NBA's hanteren om het benodigde kapitaalniveau vast te stellen. Daarom is het de moeite waard om twee onderliggende begrippen te verduidelijken:

Aanvangskapitaalvereiste

Het aanvangskapitaalvereiste heeft betrekking op het absolute minimumbedrag aan kapitaal dat een kredietinstelling op grond van nationale wetgeving moet bezitten. Aanvangskapitaal dient te zijn volgestort op het moment dat de vergunning wordt verleend⁹ en moet vervolgens tijdens het bestaan van de kredietinstelling gehandhaafd blijven, conform artikel 93 van de CRR. In de CRD IV wordt het minimumbedrag van het aanvangskapitaal vastgesteld op € 5 miljoen¹⁰. Bij de omzetting van de CRD IV in hun nationale wetgeving hebben sommige lidstaten een hogere drempel voor het aanvangskapitaal geformuleerd. In zulke gevallen wordt deze hogere drempel aangehouden om het aanvangskapitaal te bepalen.

⁷ Deze paragraaf komt overeen met paragraaf 5.1 over kapitaal van de Gids inzake vergunningverlening.

⁸ Afhankelijk van de specifieke omstandigheden van elk geval is de aanvrager niet altijd de entiteit die een vergunning als kredietinstelling krijgt; dit kan/kunnen bijvoorbeeld de voorgestelde aandeelhouder(s) van een rechtspersoon zijn die moet worden opgericht zodra de vergunning is verkregen.

⁹ Behalve wanneer het op grond van nationale wetgeving uitdrukkelijk is verboden dat het minimumaanvangskapitaal van tevoren wordt volgestort. In dat geval kan aan het besluit van de ECB een opschortende voorwaarde worden toegevoegd waarbij de vergunning pas van kracht wordt nadat het aanvangskapitaal is volgestort.

¹⁰ Op deze regel gelden enkele specifieke uitzonderingen. Voor bijzonderheden, zie artikel 12, lid 4, van de CRD IV. Tevens kan voor bepaalde categorieën kredietinstellingen het minimaal vereiste aanvangskapitaal lager zijn dan € 5 miljoen.

Eigenvermogensvereiste

Het eigenvermogensvereiste heeft betrekking op het bedrag aan kapitaal dat een kredietinstelling na vergunningverlening moet handhaven om mogelijke verliezen op te vangen en de aan haar activiteiten inherente risico's te beperken. Op het moment dat de vergunning wordt verleend, wordt een schatting van het eigenvermogensvereiste gemaakt, op basis van het bedrijfsplan van de aanvrager en zijn geraamde, voor krediet-, operationeel en marktrisico gewogen activa. Het vereiste geldt zowel voor zelfstandige entiteiten als voor groepen die onder geconsolideerd toezicht staan.

Kwaliteit van het kapitaal

Volgens artikel 72 gelezen in samenhang met artikel 25 van de CRR bestaat het eigen vermogen van een instelling uit de som van haar tier 1-kernkapitaal (artikelen 26 tot en met 50 van de CRR), aanvullend-tier 1-kapitaal (artikelen 51 tot en met 61 van de CRR) en tier 2-kapitaal (artikelen 62 tot en met 71 van de CRR).

Om de sterkte van de kapitaalpositie van een kredietinstelling consistent te kunnen beoordelen, zijn de regels omtrent waaruit het kapitaal kan bestaan, geharmoniseerd. In de CRR wordt bepaald welke kapitaalinstrumenten en posten tot het eigen vermogen kunnen worden gerekend.

Tijdens de beoordeling gaan de toezichthouders na of het kapitaal uit toegelaten bestanddelen bestaat, zodat de kwaliteit van het kapitaal gewaarborgd is.

Verwacht wordt dat het kapitaal van de kredietinstelling duidelijk gescheiden is van andere activa van de eigenaar(s), omdat het volledig beschikbaar moet zijn en uitsluitend en onbeperkt door de kredietinstelling moet kunnen worden gebruikt.

Omvang van het verwachte kapitaal bij vergunningverlening

De toezichthouders gaan na in hoeverre de kredietinstelling in staat is gedurende een bepaalde tijdperiode, gewoonlijk drie jaar, een toereikend kapitaalniveau te handhaven. Hiertoe beoordelen ze het bedrijfsplan van de kredietinstelling van de aanvrager, alsmede de activiteiten die zullen worden verricht en de bijbehorende risico's.

De ECB verwacht dat de kredietinstelling ten tijde van de vergunningverlening voldoende kapitaal heeft om verliezen als gevolg van haar blootstelling aan risico's gedurende deze periode op te vangen.

Het bedrijfsplan dient een basisscenario en een streng, maar plausibel ongunstig scenario voor de eerste drie operationele jaren te bevatten. Als onderdeel van de totaalbeoordeling van het bedrijfsplan toetsen de toezichthouders op kritische wijze de prognoses op grond van het basis- en het ongunstige scenario.

Om het verwachte kapitaalniveau bij vergunningverlening te bepalen, worden standaard meerdere berekeningen verricht en worden de uitkomsten daarvan met elkaar vergeleken:

- Ten eerste maakt de aanvrager een schatting van het eigenvermogensvereiste voor elk van de eerste drie operationele jaren en wordt vastgesteld welk bedrag het hoogste van deze drie bedragen is.
- Ten tweede wordt dit bedrag vergeleken met het aanvangskapitaalvereiste op grond van de nationale wetgeving om te bepalen welk van beide bedragen het hoogst is.
- Ten derde wordt het hoogste bedrag van de op grond van het basis- en het ongunstige scenario van de kredietinstelling (eventuele) geraamde cumulatieve verliezen in de eerste drie operationele jaren opgeteld bij het hoogste bedrag dat in stap 2 is vastgesteld. Deze drie stappen vormen de grondslag voor de berekening van het verwachte totaalbedrag aan kapitaal waarover een kredietinstelling bij vergunningverlening beschikt (d.w.z. het “verwachte kapitaal bij vergunningverlening”).

De berekening van het verwachte kapitaal bij vergunningverlening is gebaseerd op het bedrijfsplan van de aanvrager en de daaraan ten grondslag liggende aannamen gedurende de eerste drie operationele jaren. Het doel hiervan is om een kapitaalniveau vast te stellen waarmee de kredietinstelling gedurende haar eerste paar operationele jaren aan de geschatte kapitaalvereisten kan voldoen.

Met het oog hierop hanteren de bevoegde autoriteiten, waaronder de ECB, gewoonlijk een aanvullende individuele risicogebaseerde buffer voor het aanvangskapitaalvereiste. Dit doen zij omdat het aanvangskapitaalvereiste gedurende het bestaan van de instelling in stand moet blijven en niet kan worden gebruikt om potentiële verliezen op te vangen.

Derhalve wordt het verwachte kapitaal bij vergunningverlening niet enkel gedefinieerd als het kapitaalniveau dat naleving op dat specifieke moment garandeert, maar ook als het kapitaalniveau dat naleving van zowel het eigenvermogensvereiste als het aanvangskapitaalvereiste in de eerste paar operationele jaren garandeert.

Beschikbaarheid van kapitaal

Er wordt onderscheid gemaakt tussen het deel van het verwachte kapitaal bij vergunningverlening dat op het moment van die vergunningverlening moet zijn volgestort en het restant, dat uit kapitaalmiddelen (“capital resources”) kan bestaan.

Het aanvangskapitaalvereiste of het eigenvermogensvereiste, naargelang wat het hoogste bedrag is, plus de verliezen in het eerste operationele jaar, zoals geraamd door de aanvrager, vormt de grondslag voor de berekening van het verwachte bedrag dat bij de vergunningverlening zal zijn volgestort.

De ECB gaat ervan uit dat het verschil tussen het bedrag dat ten tijde van de vergunningverlening moet zijn volgestort en het verwachte kapitaal bij

vergunningverlening wordt gedekt door de kapitaalmiddelen die op het moment van vergunningverlening beschikbaar zijn.

Kapitaalmiddelen worden gedefinieerd als activa of andere middelen die op betrouwbare wijze voor de aanvrager beschikbaar zijn. Na controle door de toezichthouders kunnen de volgende zaken als kapitaalmiddelen worden beschouwd: geleende middelen, garantieverklaringen, private financiële middelen van aandeelhouders en op financiële markten uitgegeven of uit te geven financiële instrumenten, enz. Van de aanvrager wordt verwacht dat hij aantoont dat deze aanvullende middelen beschikbaar zijn.

Voorbeelden

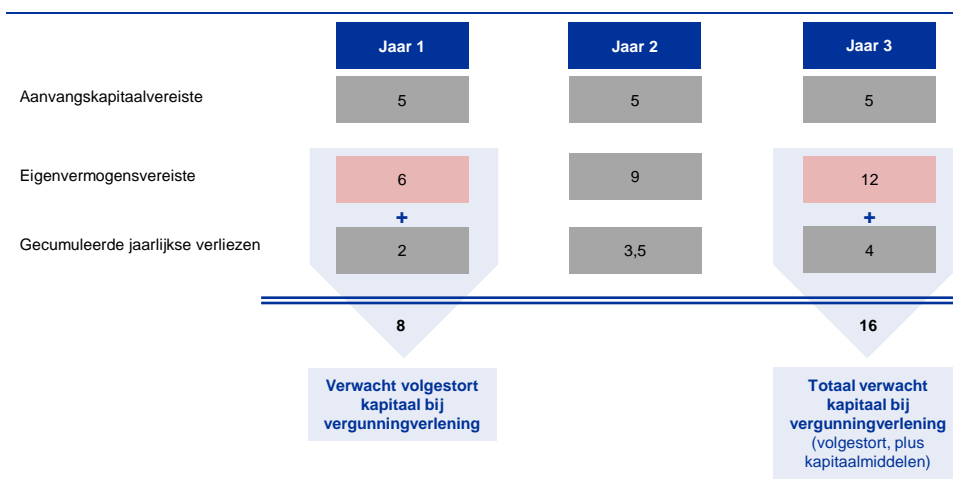
Uit onderstaande voorbeelden blijkt welke verschillen er kunnen optreden in het totale verwachte kapitaal bij vergunningverlening vanwege het feit dat bepaalde lidstaten een hogere drempel voor het aanvangskapitaalvereiste hebben vastgesteld. Tevens illustreren ze het onderscheid tussen volgestort kapitaal en het totale verwachte kapitaal.

Voorbeeld 1: het eigenvermogensvereiste ligt hoger dan het aanvangskapitaalvereiste

In dit voorbeeld wordt het eigenvermogensvereiste in de eerste drie jaren consequent hoger geschat dan het aanvangskapitaalvereiste. Het hoogste bedrag van het eigenvermogensvereiste – 12, in het derde jaar – wordt opgeteld bij de geraamde cumulatieve verliezen van de eerste drie jaren – d.w.z. 4 – tot een totaal van 16, het kapitaalbedrag dat verwacht wordt aanwezig te zijn op het moment dat de vergunning aan de kredietinstelling wordt verleend (met inbegrip van kapitaalmiddelen). Het verwachte volgestorte bedrag bij vergunningverlening bedraagt in dit voorbeeld 8 (het geschatte eigenvermogensvereiste in het eerste jaar – 6 – plus de geraamde verliezen in het eerste jaar – 2).

Figuur 1

Het eigenvermogensvereiste ligt hoger dan het aanvangskapitaalvereiste

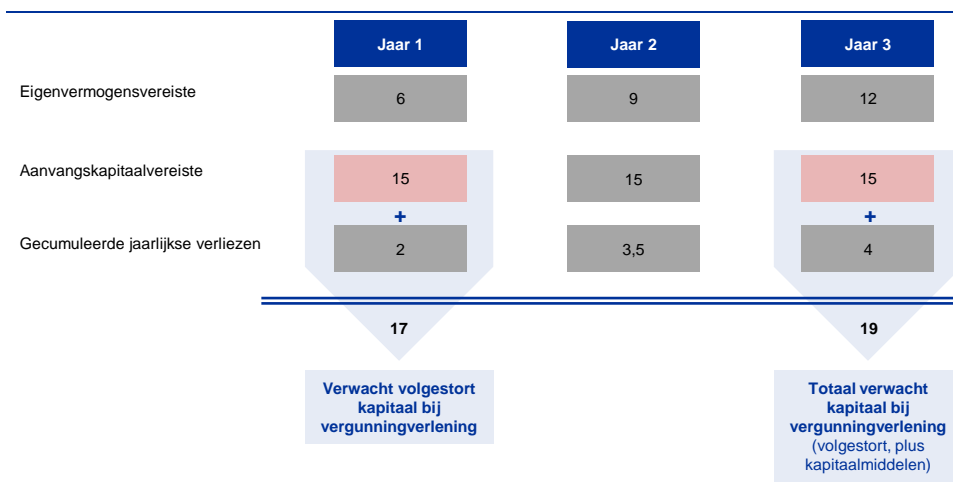

Voorbeeld 2: het aanvangskapitaalvereiste op grond van de nationale wetgeving ligt hoger dan het eigenvermogensvereiste

In dit voorbeeld is het aanvangskapitaalvereiste – 15 – in de eerste drie jaren consequent hoger dan het eigenvermogensvereiste. Omdat 15 het hoogste bedrag is, wordt het bedrag dat voortvloeit uit het aanvangskapitaalvereiste voor de berekening gehanteerd, en niet het bedrag dat voortvloeit uit het eigenvermogensvereiste. Daarom wordt 15 opgeteld bij de cumulatieve verliezen van de eerste drie jaren – 4 – tot een totaal van 19. In dit voorbeeld is 19 het bedrag van het verwachte kapitaal op het moment dat de vergunning aan de aanvrager wordt verleend (met inbegrip van kapitaalmiddelen), terwijl verwacht wordt dat 17 (aanvangskapitaal van 15, plus de geraamde verliezen in het eerste jaar – 2) bij vergunningverlening zal zijn volgestort.

Figuur 2

Het aanvangskapitaalvereiste op grond van de nationale wetgeving ligt hoger dan het eigenvermogensvereiste

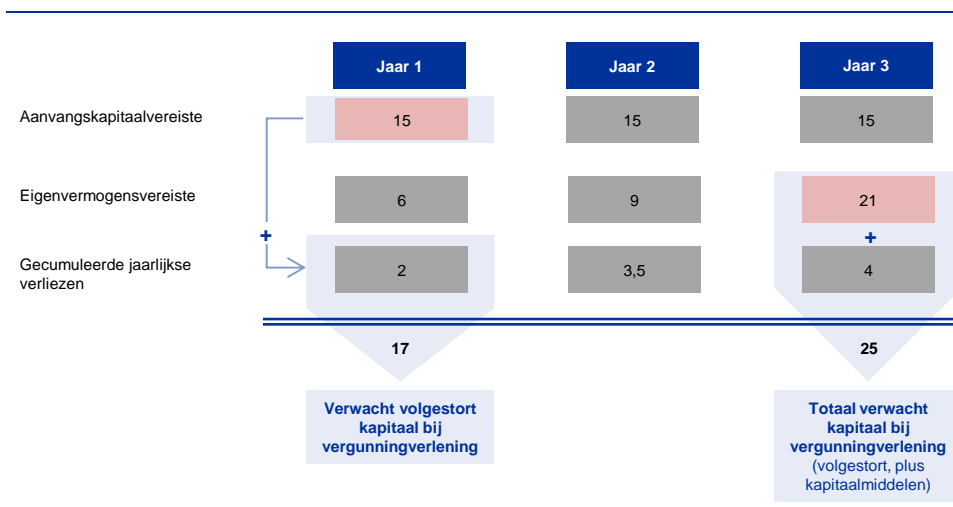

Voorbeeld 3: het hoogst gehanteerde bedrag wisselt

In dit voorbeeld neemt het geraamde eigenvermogensvereiste snel toe en streeft dit vereiste het aanvangskapitaalvereiste in het derde jaar voorbij. Het hoogste bedrag – 21 – wordt opgeteld bij de geraamde cumulatieve verliezen van de eerste drie jaren – 4 – tot een totaal van 25, het kapitaalbedrag dat verwacht wordt aanwezig te zijn op het moment dat de vergunning aan de aanvrager wordt verleend (met inbegrip van kapitaalmiddelen). Het verwachte volgestorte kapitaalbedrag bij vergunningverlening – 17 – is hetzelfde als in het vorige voorbeeld.

Figuur 3

Het hoogst gehanteerde bedrag wisselt

In tegenstelling tot in bovengenoemde voorbeelden kan het hoogste bedrag dat als grondslag voor de berekeningen dient ook in het eerste of tweede jaar aan de orde zijn.

Bovendien kunnen de toezichthouders eisen dat ten tijde van de vergunningverlening aanvullend kapitaal aanwezig is indien er specifieke risico's moeten worden gedekt, bijvoorbeeld "opstartrisico" of "uitvoeringsrisico", afhankelijk van de individuele omstandigheden op basis van een analyse per geval.

Locatie

Verwacht wordt dat het vereiste volgestorte kapitaal in de boeken van de kredietinstelling is opgenomen, tenzij in de nationale wetgeving anders wordt bepaald.

Termijn

Het is aan te raden om het volledige bedrag van het verwachte kapitaal vol te storten voordat de vergunning wordt verleend. Als dit echter door nationale wetgeving of de nationale praktijk niet haalbaar is, dient het aanvangskapitaal vóór de vergunningverlening te zijn volgestort, of ten minste vóór de commerciële lancering van de activiteiten.¹¹

Bewijs van betaling of overdracht van het kapitaal dient aan de toezichthouders te worden overgelegd, indien dat op grond van de nationale wetgeving is vereist.

Bankgroepen

In sommige gevallen maken banken die recent een vergunning hebben gekregen, deel uit van een bestaande bankgroep. De recent toegelaten dochteronderneming kan invloed hebben op de kapitaalniveaus van de groep, afhankelijk van de omvang en activiteiten ervan. Bij de beoordeling van de mogelijke effecten van een recent toegelaten entiteit op een bankgroep wordt met het bestaan van mogelijke ontheffingen rekening gehouden.

Ontheffingen kunnen door de bevoegde autoriteiten worden toegekend en stellen de recent toegelaten instelling vrij van kapitaal- en of liquiditeitsvereisten als zelfstandige entiteit. In plaats daarvan zullen de vereisten van de recent toegelaten bank in de prudentiële consolidatie van haar moedermaatschappij worden geïntegreerd.

¹¹ Onder de commerciële lancering van de activiteiten wordt verstaan het moment waarop de kredietinstelling haar diensten op de markt begint aan te bieden met als doel cliënten aan te trekken.

Als het de bedoeling is de kredietinstelling vrij te stellen van kapitaal- en/of liquiditeitsvereisten als zelfstandige entiteit, moeten de besluiten tot ontheffing voorafgaand aan de vergunningverlening, of op het moment dat de vergunning wordt afgegeven, worden genomen, zodat de ontheffing vanaf de vergunningverlening van kracht wordt.

Doorgaans worden ontheffingen bij vergunningverlening toegekend daar waar de aanvrager en/of diens moedermaatschappij reeds als instelling onder toezicht staan/staat.

Overbruggingsbanken

In de regel moeten overbruggingsbanken met een nieuwe vergunning eveneens aan kapitaal- en liquiditeitsvereisten voldoen.

Vanwege de inherente onzekerheden voor overbruggingsbanken wat betreft waardering en kosten, kunnen de toezichthouders op grond van een beoordeling per geval de kapitaalvereisten na afwikkeling hoger of lager vaststellen dan voor de voorgaande entiteit.

Over het algemeen dient de overbruggingsbank hetzelfde kapitaalpercentage te behouden als in haar vorige gedaante, met een prudente waardering van de aan haar overgedragen activa, rechten en passiva, totdat in het kader van de procedure voor prudentiële toetsing en evaluatie (SREP) een volledige beoordeling kan worden uitgevoerd.

3.2 Programma van werkzaamheden en organisatiestructuur¹²

Nadat de EBA het ontwerp van de technische reguleringsnormen heeft goedgekeurd, wordt de informatie die als onderdeel van de vergunningverlening moet worden verstrekt meer specifiek. Deze informatie zal uitvoerige documenten en bijzonderheden over een breed scala aan onderwerpen omvatten.

De onderstaande lijst is niet volledig, maar geeft wel aan wat de belangrijkste aandachtspunten voor toezichthouders zijn bij de beoordeling van het programma van werkzaamheden en het bedrijfsplan.¹³

De toezichthouders kunnen de overgelegde informatie kritisch toetsen om de aannamen die het fundament van het bedrijfsplan vormen, te testen.

¹² Deze paragraaf komt overeen met paragraaf 5.2 over het programma van werkzaamheden van de Gids inzake vergunningverlening.

¹³ Wanneer dat passend is en door de nationale wetgeving wordt toegestaan, kunnen de toezichthouders om aanvullende documentatie verzoeken, bijvoorbeeld een exitplan waarin een ordelijke beëindiging, zonder niet-nakoming van verplichtingen, van de activiteiten van de kredietinstelling wordt beschreven.

Gewoonlijk wordt het bedrijfsplan voor de middellange termijn geformuleerd, d.w.z. voor een periode van drie tot vijf jaar.

Voorgestelde activiteiten en strategie

Om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen het bedrijfsmodel en het bijbehorende risicoprofiel te beoordelen, wordt de aanvrager verzocht informatie over de te verrichten voorgestelde activiteiten te overleggen, conform artikel 10 van de CRD IV en de nationale uitvoeringswetgeving. De aanvrager dient de algehele strategie te beschrijven, evenals de afzonderlijke stappen om de strategische doelen van de kredietinstelling te bereiken.

De toezichthouders beoordelen de informatie in het bedrijfsplan over de aan te bieden producten en diensten, het segment en de locatie van de beoogde cliënten, de fysieke en/of digitale distributiekkanalen en de beoogde marktpositionering ten opzichte van concurrenten.

Bij de evaluatie van het schema voor de uitvoering van het voorgestelde bedrijfsplan kijken de toezichthouders naar de inhoud, de prioriteiten en de gestelde termijnen van de verschillende geplande stappen, en tevens naar de vaste en variabele kosten die met de uitvoering gemoeid zijn.

Voor zover van toepassing dient de aanvraag ook informatie over de geplande toetreding tot een depositogarantiestelsel en institutioneel protectiestelsel te bevatten.

Economische omgeving en levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel

De toezichthouders beoordelen de situatie van de kredietinstelling binnen de macro-economische context en kijken daarbij ook naar de bedrijfsomgeving.

De omgeving biedt de toezichthouders context om de belangrijkste aannamen waarop de prognoses zijn gestoeld, te begrijpen. De toezichthouders zullen de onderliggende aannamen dikwijls kritisch toetsen om ervoor te zorgen dat deze van realisme getuigen en dat de prognoses haalbaar zijn.

De levensvatbaarheid van het bedrijfsmodel wordt beoordeeld door de voornaamste winstaanjagers te bestuderen, alsmede het vermogen van de entiteit om in de eerste drie operationele jaren adequate opbrengsten te genereren. Daarnaast beoordelen de toezichthouders hoe duurzaam het bedrijfsmodel van de kredietinstelling is. Hiertoe gaan zij na in hoeverre de instelling in staat is om in de toekomst winsten te genereren en kijken zij naar haar verwachte risicoprofiel gedurende de looptijd van het bedrijfsplan.

Financiële ramingen

De beoordeling van de financiële ramingen is gebaseerd op door aanvrager verstrekte, geraamde balansen en winst-en-verliesrekeningen die betrekking hebben op ten minste drie operationele jaren.

De ramingen dienen gebaseerd te zijn op een basisscenario en op een ongunstig scenario, zodat de toezichthouders de levensvatbaarheid en duurzaamheid van het bedrijfsmodel onder verschillende omstandigheden kunnen beoordelen. Voor beide scenario's moeten de aannamen worden vermeld, alsook waarom deze zijn gekozen en als realistisch moeten worden beschouwd.

Beide scenario's dienen de gevolgen voor de kapitaal- en liquiditeitsratio's te laten zien.

De verstrekte financiële informatie dient tevens een beschrijving van het financieringsprofiel van de aanvrager, de diversificatie daarvan en eventuele toepasselijke bronnen van financiering en/of eventuele aangegane schulden te behelzen.

De financiële ramingen vormen het fundament van de beoordeling waarbij moet worden vastgesteld of het door de aanvrager verstrekte kapitaal kwantitatief en kwalitatief toereikend is om de verliezen op te vangen die voortvloeien uit het risicoprofiel van de kredietinstelling, waaronder de geraamde verliezen volgens het ongunstige scenario.

Organisatiestructuur

Wanneer de toezichthouders beoordelen of de organisatiestructuur van de kredietinstelling helder en effectief is, kijken zij niet alleen naar de organisatie van de operationele medewerkers, maar ook die van de managementlagen.

Hierbij wordt onderzocht of de totale organisatie zodanig is ingericht dat de kredietinstelling haar activiteiten op een doeltreffende, verantwoorde en beheerste manier kan uitvoeren.

De toezichthouders besteden aandacht aan de toewijzing van taken en de rapportagelijnen, evenals aan de organisatie en de kwalitatieve en kwantitatieve samenstelling van de risicobeheer- en controlefuncties.

Governanceregelingen

De governanceregelingen van een instelling maken deel uit van de bedrijfsstructuur en helpen na te gaan of deze als "geschikt voor het doel" kan worden beschouwd.

Bij de beoordeling van de governanceregelingen wordt gekeken naar de samenstelling en de rol van het management en de toezichthoudende organen,

waaronder de relevante commissies. Ook wordt onderzocht of deze regelingen stroken met de nationale wetgeving.

De governancestructuur wordt getoetst aan de criteria transparantie, soliditeit en het vermogen om effectief besluiten te nemen, met een duidelijke toewijzing van bevoegdheden en verantwoordelijkheden op alle niveaus.

Bovendien bepaalt de relevante Unie- en nationale wetgeving dat de governanceregelingen voor adequate controles en waarborgen moeten zorgen, het leidinggevend orgaan tegen ongewenste beïnvloeding moeten beschermen en het mogelijk moeten maken om belangenconflicten op te sporen.

Kader voor interne beheersing en risicobeheer

Volgens de relevante Unie- en nationale wetgeving moet het kader voor interne beheersing en risicobeheer alle activiteiten en risico's van de kredietinstelling omvatten. Om dit kader te beoordelen bekijken de toezichthouders of het via het toegepaste beleid en de toegepaste methodieken mogelijk is om risico's effectief vast te stellen, te meten en te bewaken, ook als het gaat om uitbestede activiteiten.

Als algemeen beginsel moet er op adequate wijze personeel worden ingezet voor de risicobeheer-, compliance- en interne-auditfuncties, zowel in kwantitatieve zin als kwalitatief (competenties). Daarom wordt bij de beoordeling gekeken naar de omvang van de functies vergeleken met de omvang en complexiteit van de kredietinstelling, de geografische locatie van de functies vergeleken met de locatie waar de kredietinstelling de activiteiten daadwerkelijk verricht, en naar de vraag of binnen het kader voor interne beheersing en risicobeheer voldoende technologische middelen ter beschikking staan.

IT-infrastructuur, waaronder planning van de bedrijfscontinuïteit

Kredietinstellingen leunen zwaar op informatietechnologie om bedrijfsactiviteiten te ondersteunen, vooral wanneer zij onlinediensten en/of diensten op het gebied van mobiel bankieren verlenen. Daarom is het van belang dat de IT-infrastructuur robuust is en dat de noodzakelijke stappen zijn gezet om plannen te maken voor de bedrijfscontinuïteit.

De toezichthouders gaan na in hoeverre de IT-infrastructuur tegemoetkomt aan de actuele en toekomstige bedrijfseisen, onder normale omstandigheden en in perioden van stress.

De kredietinstelling dient passend beleid en passende procedures gereed te hebben om haar IT-risico vast te stellen, te beoordelen, te bewaken en te beheren.

Er wordt bekeken of het bedrijfscontinuïteitsplan, inclusief IT-noodherstel, in geval van ernstige verstoringen in voldoende weerbaarheid en instandhouding van de kritieke bedrijfsactiviteiten voorziet.

Uitbestedingsafspraken

Uitbestede activiteiten worden als risicovoller beschouwd, ongeacht of zij worden uitbesteed binnen de groep van de kredietinstelling of aan derden. Deze activiteiten worden daarom extra zorgvuldig onder de loep genomen, en bij de beoordeling wordt onder andere gekeken naar:

- de aard van de uitbestede activiteiten en de reden voor de uitbesteding;
- de ervaring en het trackrecord van de dienstverleners en de plaats waar zij zich bevinden;
- de deugdelijkheid van het uitbestedingsbeleid en het effect ervan op het risicobeheer, vooral bij grensoverschrijdende afspraken; en
- de contractuele afspraken in de vorm van overeenkomsten inzake het dienstverleningsniveau (SLA's).

Toezichtstelsel

Vergunningaanvragen worden beoordeeld aan de hand van de beginselen van consistentie en een gelijk speelveld.

© **Europese Centrale Bank, 2018**

Postadres 60640 Frankfurt am Main, Duitsland
Telefoon +49 69 1344 0
Website www.bankingsupervision.europa.eu

Alle rechten voorbehouden. Reproductie voor educatieve en niet-commerciële doeleinden is toegestaan op voorwaarde dat de bron wordt vermeld.

Raadpleeg voor specifieke terminologie de [SSM-terminelijst](#).